

09/02/11 - Horvátországi élménybeszámoló - Rijeka, Novi Vinodolski, Senj, Baška

Horvátországi élménybeszámoló ? Rijeka, Novi Vinodolski, Senj, Krk sziget, Baška

Az első olyan út, ahol nem anya pakol, és apa intézi az autóval kapcsolatos technikai teendőket. Most csak ketten vágunk neki annak az útnak, mely bár sok részletében ismerős lehet, mégis új, hiszen csakis ketten, együtt alakítjuk. Mi döntjük el mikor, merre, hogyan és meddig. Semmi előre foglalás, kalkuláció, pontos útiterv. A pénz megvan a tengerparti nyaraláshoz, ruhák a bőröndbe, már csak indulnunk kéne! Irány Horvátország, irány a tenger!

Az út csodás, szinte repít minket az autó. Hogy hová, az meglepetés nekünk is. Oda, ahol éppen megtetszik. Ha már utazunk, férjen bele minél több minden. Az első célpont **Rijeka** kikötőváros volt, a történelmi *Fiume*, mely utunkba is esett és olyan sokat hallottunk már róla, hogy nagyon csalogató volt. A kikötő közelében árnyas parkoló, a város innen nem a legszebb arcát mutatta, romos házak mögött, sötét, öreg fák árnyában kezdődött a séta. Évek múltán is élénken él bennem a lenyűgöző villasor. Be sem kellett csuknom a szemem, hogy visszarepüljek a 19. század arisztokráciájának itt töltött nyaraiba, mikor a hosszúszoknyás úrilányok és a sétapálcás ifjú urak koptatták itt boldogan az utcák köveit.

"Turistasan" mondva: **Rijeka** kipipálva. Szép, szép, de egy horvátországi nyaralást azért nem itt képzelek el. Vissza az autóba, csak egy a biztos, menjünk dél felé, végig a parton. Nem kellett sokat autózni és elértük *Crikvenicát*, a Kvarner-öböl egyik legszebb települését. Pálmassorral övezett sétány, hangulatos kávézók és aprókavicsos part. Mi kell ennél több? De a szív hajtott tovább, menjünk még, lássunk még többet! Egy sétával és egy finom ebéddel ? végre friss tengergyümölcssei, mi más? ? *Crikvenica* városát is magunk mögött hagytuk. Talán a júliusi forgatag vitt egy kevésbé nyüzsgő helyre, következő állomásunkra, *Novi Vinodolskiba*.

Lehet, hogy nem a legnépszerűbb üdülőhely, de engem lenyűgözött. A történelem valami olyan varázslatos módon él együtt a halászfalu jelenével, ami máshol nem érintett meg ennyire. Turista persze akad bőven, így a szállás ügyében kénytelenek

vagyunk a Sors által zsebünkbe pakolt összegből jódarabot kiszakítani, hogy éjjel már fedél legyen a fejünk felett. Egy kedves öreg néni házáat választottuk a hegyen. Pici, egyszer?, pont jó. Csakhogy nem várt lakótársak akadtak néhány méretes csótány és általam korábban sosem látott rovarok alakjában. Ágyból ki, én nem töltök itt egyetlen éjszakát sem, hogy folyton azt nézegessem, mi mászik át milyen testrészemem. Éjszaka közepe, hova tovább? Ifjúság, te drága! A kikötőben ért minket a pirkadat. Az autó sokmindenre jó, benne aludni nem a legkiválóbb gondolat, de végszükség esetén tökéletes. Az ülés szűk, tör, forgolódom. Kel fel a Nap. Kicsalt az autóból. Álltam az *Adriai-tenger* partján, a halászok már talpon, néhány hajó a távolban. A csendes mélység, a sokat látott sziklák szebb reggelt nem is szerezhettek volna nekünk. Egy új szállás után néztünk és pár napot itt töltöttünk, felfedezve a középkori emlékeket, a kávézókat és éttermeket, magunkba habzsolva **Novi Vinodolski** minden zamatát.

Senj felé az út volt a legfantasztikusabb. Ahogy kanyarogtak alattunk a szerpentinek, lent a türkiztől mélykéig színét változtató tiszta és végtelen tenger, megbúvó öblökkel, leírhatatlan. A hegy tetején álló *Nehaj-er?*d (horvát nyelven: Tvrdava Nehaj, angol nyelven: Nehaj Fortress) már messziről csábított, nekem

akkor a romantika csúcsát jelentette. De nem akartunk túl sokat időzni itt sem. Merre tovább? Úgy tűnt, hogy a világ közepén vagyunk, ahonnan bármerre indulunk is, az *Adriai-tenger* ölelésében csak újabb csodás helyekre juthatunk. A Krk sziget csücskét Baškát szemeltük ki magunknak. Hogy térkép vagy útikönyv alapján, már homályba vész, annyi biztos, semmit sem tudtunk erről a remek kis helyről. Komppal keltünk át, már a kikötés előtt látni lehetett a távolból a **Krk sziget** nyüzsgő partszakaszát.

A tömeg látványa egy kicsit visszariasztott minket, talán jobb lett volna megint egy csendesebb hely, de ha már itt vagyunk, nézzünk körbe. Baška tengerpartja azonban nem hagyott minket továbbállni a városból. Égszínkék víztükör nyaldosta a hosszan elhúzódó, szinte homokosnak tűnő partokat. Maradunk, nézzünk szállás után! Ezúttal nagy szerencsénk volt, a kék zászlót is elhódító kavicsos-homokos *Vela Plaza strand* közelében éppen felszabadult egy helyes kis apartman, le is csaptunk rá. Nem időztünk sokat, szinte rohantunk le a partra. Égető forróság, káprázatos látvány és áttetsző, hűsítő, szinte éltető tenger, amibe rögtön bele is vetettük magunkat. Ekkor még észre sem vettük azt, ami a következő pár napban fejtörést okozott a strandolásnál. A törölközőket csak ledobtuk és fürdés után talpalatnyi helyen próbáltunk instant barnaságot szerezni.

Másnap kényelmes reggeli, lesétálunk a kiszemelt partszakaszhoz azt remélve, hogy az egész napot kényelmesen eltölthetjük itt. Hely azonban sehol. Gyalogolni is hajlandók lettünk volna akár hosszasan is, de ameddig szem ellátott, semerre nem volt elég hely két ember és a strandcuccok számára. Így egy gyors fürdés és röpké szárítkozás után inkább visszamentünk hűsölni a szobába. A következő napon már trükkösebbek voltunk. Ébredés után első utunk a strandra vezetett, ahol gyorsan ledobtuk a törölközőket, és jelképesen otthagytunk egy pár papucsot is, hogy a rövidesen meginduló strandoló-áradatban mindenki jól láthassa, ez az ici-pici rész már foglalt. Korán mentünk le a partra, mégis már jópár "jelzésértékű" törölköző hevert ott gazdájára várva. Szinte az egész napot képesek voltunk az aktív strandolással eltölteni. Fürdés-napozás-fürdés-napozás és így tovább, közbeiktatva néhány finom falatot a parti vendéglők egyikében. Baškát és környékét nem is jártuk be, a sok utazás után nem is lehetett volna jobb helyet találni, mint egy ilyen gyönyörű partszakaszt. Minden vágyunkat kielégítette. Néhány mesés nap után azonban ki kellett józanodnunk, a nyaralás a végéhez közeledett. Csokibarnán és kigyerekes értetlenséggel hagytuk el a szállásunkat és a csodaszép baškai partokat, nem hittük, hogy egyszer ez az utazás is véget ér. Sok éve már, de a horvátországi *Adria-tenger* kékségét, azóta sem feledem.

Következ? utazásunk várhatóan már Horvátország déli része felé, Zadar irányába fog vezetni, amely során felkeressük a Rab sziget és Lopar jellegzetes kavicsos strandjait, és útba ejtjük Split felé haladva, *Horvátország* egyik legszebb nemzeti parkját, és felfedezzük a Krka Nemzeti Park csodálatos él?világát is, amir?l egy újabb élménybeszámoló keretében szintén írni fogunk.

Szerz?: UtazasVideo.com

Horvátországi élménybeszámoló ? Rijeka, Novi Vinodolski, Senj, Ba?kaÉrtékelés